

Mütemforgások

MÁS KELL...

Most bánt a kőszívű csend.
A fáradt, poros, hullafoltos bodzabokor,
A sulyommal telt poshadt víz,
Szárasztó, lusta idő, csak gát, visszahúz.
Más kell: tűzlovon-lobogás!
Izzó nyeregbe üljeteK, repüljeteK,
Tajtékot vessen a zablás száj!

* * *

Nekünk ma szent, csikóderekú tettek kellenek,
S ódát a naphoz vörös fák énekeljenek!

MÁR MÁR A REND

Bocskorkötő vasárnapok, száraz asztagok,
Emlékül ti maradtatok, semmi más —
Citerás semmittevés—, de kevés...

Ma már más a rend — ezt szeretem —
Kontúrjával a szerkezet
Teremt új életet ó, be szép!

Vörösen úsznak a csillék, arany fonálon,
Kék azúrban oldott szerkezet,
Kontrasztjával szétcsapja az eget
Igy integet.